

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

122. An Vicarius dispensare possit in interstitiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Vicarii Episcopi.

47

habet communior. de quo ex professo infra, ubi de potestate Vicario circa matrimonialia.

Questio 121 Quas dispensationes specialiter committere Vicario suo possit Episcopus?

REspondeo primò, cùm Episcopus in pluribus ordinaria auctoritate dispensare possit. Sbroz. l. cit. num. 3. citans Calder. cons. 3. de off. Vicar. Felin. in c. at si Clerici. de Judic. num. 21. Cardin. Alex. &c. Si enim ea, quæ sunt dignitatis & jurisdictionis (intellige ordinaria) Episcopalis possint committi Prælato inferiori, & apud Sbroz. num. 4. Abb. in cap. quanto. de consuetud. num. 2. Felin. ubi ante. Syl. in summa. v. Episcopus. num. 9. multò magis ea poterunt committi Vicario, utpote cui multa ab Episcopo committi possunt, quæ alii committi non possunt juxta e. constitutus. de concess. prab. Sbroz. l. c. u. 3.

2. Secundò, cùm quoque in pluribus dispensare possit Episcopus auctoritate sibi per Papam delegata, poterit Vicario suo committere potestatem dispensandi in casibus à Sede Apostolica, vel Concilio generali Episcopis ratione dignitatis per generali delegationem commissis aut concessis. V. G. potestatem dispensandi in omnibus irregularitatibus, & suspensionibus, ex delicto occulto provenientibus, excepta illa, quæ oritur ex homicidio voluntario iuxta Tridentinum sess. 24. c. 8. quia talis potestas generaliter delegata ratione dignitatis Episcopalis transit in ordinariam, ideoque alteri committi, & delegari poterit. Laym. in c. ult. de off. Vicar. in C. num. 10. & ex eo Pirh. ad tit. de off. Vicar. num. 60. Si tamen Episcopus Vicario suo specialiter commisit facultatem dispensandi in casibus Episcopalibus, sub ea commissione non comprehenduntur hi casus à Papa & concilio generali Episcopis, ratione suæ dignitatis etiam generaliter delegati. Laym. Pirh. locis cit. Sbroz. l. 2. q. 36. num. 4. citans Cuch. Instit. juris can. de Vicario. num. 111. Mandol. ad reg. 3. Cancell. 9. 7. num. 16. p. 1. nisi ex adjuncta clausula colligi possit, quod Episcopus voluerit omnem potestatem suam, quæ delegabilis est, committere Vicario. V. G. si additum sit: committimus Vicario nostro potestatem dispensandi in omnibus casibus, prout ea competit vel competere potest, etiam ex Papæ vel aliorum delegatione, vel alias quomodoconque. Laym. Pirh. locis cit. citantes Rebuff. impr. benef. tit. form. Vicar. n. 46.

3. Tertio; idem esse de casibus Papalibus, qui per accidens ad Episcopum devolvuntur ob difficultatem audeundi Papam, ac Laym. l. cit. sic colligi dicens ex iis, quæ docet Sanch. l. 2. d. 40.

4. Quartò, potest Episcopus potestatem dispensandi etiam specialiter sibi delegatam subdelegare Vicario suo. Quia generaliter loquendo potest Episcopus etiam ea, quæ non ut Ordinarius, sed ut specialis delegatus Sedis Apostolice agere potest, speciali mandato committere seu delegare suo Vicario. Laym. l. cit. n. 11. ita dicens tenere DD. communiter in c. ult. §. veterum. de off. delegat. Pirh. l. c. n. 61. Sbroz. l. 2. q. 34. n. 3. citans Felin. in c. fin. de off. delegat. n. 8. iuxta dicta supra ex Fagnan. in c. quoniam. de off. delegat. n. 9. quia delegatus à Principe potest subdelegare juxta l. à Judice. c. de Judicis. Limitatur tamen hoc ipsum primò: nisi forte persona Episcopi specialiter in rescripto delegationis designata & expressa sit, ita ut censeatur electa industria persona. Pirh. cit. num. 6. Sbroz. cit. q. 34. num. 3. Limitatur secundo, ut dum nudum solum ministerium dispensandi, absque cognitione cause delegatum esset

Episcopo, is illud subdelegare non posset, Laym. cit. num. II. Sbroz. cit. q. 34. n. 4. & 5. citans plures Secus autem esset, dum dispensatio unā cum cognitione cause delegata esset; jam enim Episcopus non censetur nudus minister, adeoque dispensandi ministerium unā cum cognitione cause subdelegare potest. Sbroz. cit. num. 3. An vero in hoc casu subdelegare possit solam executionem, seu nudum factum dispensandi, non definit ibidem Sbroz. Ex iis vero, quæ habet l. 2. q. 33. n. 6. (ubi, quod in iis, in quibus Episcopo competit dispensare auctoritate ordinaria, possit nudum ministerium dispensandi absque cause cognitione demandare Vicario) sequi videtur à contrario, quod in iis, in quibus non nisi delegatam habet potestatem dispensandi, non possit nudum ministerium subdelegare. Limitatur tertio, ut Episcopus subdelegare nequeat dispensationes sibi à Papa committendas, sed solum commissas; jurisdictionem enim seu potestatem sibi nondum competentem, seu quam non habet, delegare non potest. Laym. cit. n. 11. Sbroz. l. 2. q. 34. n. 6.

Questio 122 An Vicarius generalis dispensare possit in interditis?

REspondeo, posse Vicarium habentem generale mandatum dispensare, Episcopo absente in interditis temporum ordinationis. Fagnan. in c. de eo. de temp. ordinat. n. 12. dicens hanc esse sententiam S. Congregat.

PARAGRAPHUS V.

De potestate Vicarii quo ad absolendum & relaxandum.

Questio 123. An Vicarius absolvere possit à suspensione, à qua absolvere potest Episcopus?

REspondeo: id eum non posse sine speciali mandato Episcopi. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. num. 29. Pax Jord. l. 12. tit. 1. num. 210. Barbol. jur. Eccles. l. 1. c. 14. num. 24. citans Narbon. Ugol. &c. Intelligendumque id ipsum non videtur de suspensione, quam ipse tulit; sicut enim illam ex generali Vicariatus commissione ferre potest, talitem ubi non est perpetua aut multum diuturna. Sbroz. l. 2. q. 182. à n. 2. juxta dicenda paulò infra, ita etiam ab eadem absolvere poterit sine speciali commissione. Quod ipsum velle videtur Sbroz. dum l. 2. q. 183. absolute ait: quemadmodum Vicarius Episcopi suspendere potest, ita etiam absolvere potest; & quod excommunicatus absolvendus remittitur ad suum excommunicatorem, id ipsum quoque extenditur ad suspensionem & interditum. Sed intelligendum de suspensione juris seu Canonis, ubi ab ea absolvere potest Episcopus. Sbroz. l. 2. q. 184. num. 1. ubi: suspensum à suspensione juris seu Canonis Vicarius Episcopi absolvere non poterit sine speciali mandato. Declarat id ipsum num. 4. ut absolvere possit à suspensione juris in iis casibus, quibus Episcopo est permisum, ut quando esset lata suspensio in contumaciam, vel etiam ad tempus non determinatum, & in casibus non reservatis à conditore Canonis, super quibus Episcopus dispensare potest. Et sic posse Vicarium Episcopi absolvere à suspensione lata in contumaciam, & non in pœnam delicti absolvere sine termino, & reservatione, five jure communis five particulari confirmata per Papam, dicit teneri à Navar. in manual. confess. r. 27. num. 162. post Innoc. communis

nitrę